

Het gouden koren van de arme boerenzoon

Een zeer rijke boer, had een beeldschone dochter en zocht een man voor haar. Zij had echter haar hart geschonken, aan de zoon van een arme keuterboer. Haar vader wist het niet en zou er niet mee instemmen. Het meisje vroeg zich af, hoe zij het oordeel van haar vader kon veranderen. Kort daarop, hield de boer een groot feest voor de rijke jongelui. De boerenzoons, waren flinke kerels, die de landbouw goed kenden. De boerin en haar bevallige dochter bedienden hun. Het meisje had nog een jongere broer en die zag, hoe zijn zus in de smaak viel. Plots verwijderde zij zich naar de waterput en begon te wenen. De emmer vulde zich met haar tranen, maakte zich los en sprong naar de akker van de arme boer. Het meisje wou de emmer terug halen, doch die zette zijn weg voort en zij volgde hem. Toen stonden beide voor de deur van het boerderijtje. De knappe boerenzoon deed open en de emmer goot een deel op het meisje en de rest op de jonge boer. Bliksemsnel verdween de emmer en hing zich op aan de haak van de waterput. Daar zocht men het bekoorlijke meisje, maar niemand vond haar. Zij stond echter oog in oog met de jongen die zij lief had. Zij waren alle twee sprakeloos en hadden gezien hoe de emmer zich bewoog. "Kom binnen" nodigde hij haar liefdevol uit. Hun voeten weigerden echter om naar binnen te gaan, maar hun stappen werden naar de akker gedreven. Zij schuddden hun kleren uit en het water drong in de grond. Daar stond plots de akker vol met gouden graan, de halmen waren zwaar van de graankorrels. De omheining was van goud, alsook de klederen en hun schoenen. Zo vonden de rijke boer en boerin, hun zoon en alle genodigden hen, die onmiddellijk op zoek waren gegaan. Het meisje vertelde alles over haar tranen en de emmer aan haar rijke vader. Deze geloofde haar echter niet en dacht dat het zinsbedrog was. "Kom mee" riep hij bars, "Ik zal een rijke man voor u kiezen" maar de boerin antwoordde "Zie eens wat een rijke boerenzoon naast onze dochter staat" pleitte zij. Opnieuw riep hij nog luider. "Kom mee". Op dat ogenblik, kreeg de boer de emmer op zijn hoofd. "Help mij" klonk het nu wanhopig, want hij kon de emmer niet van zich afschudden. "Wanneer je spijt hebt over uw gedrag" vervolgde de stem van de emmer "Kom je eruit en huil evenveel tranen als uw dochter." Op die manier kon de rijke boer zich van de emmer ontdoen. "Ik dierf je niet te vragen om mijn vrouw te worden" sprak de zoon van de arme boer en het meisje antwoordde "Ja, ik wil." "Maar waarom toch?" wou de rijke boer weten. "Omdat deze jonge mensen, alle twee een hart van goud hebben. Ik zag altijd, hoe goed zij waren voor mens en dier" antwoordde de boerin. "Jullie zijn allemaal uitgenodigd op ons huwelijksfeest" klonk het vriendelijk uit de mond van de aanstaande schoonzoon. Plots veranderde de emmer in een gouden emmer "Dit is mijn geschenk voor jullie" sprak hij hartelijk.